

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 158.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

audes, idcirco ad peccandum progredere, tanquam omino sanitatem adepturus: verum illud scito, primum quidem multos, nec pœnitendi quidem spatium habuisse, ut qui inter ipsa flagitia pœnas persoluerint. Deinde pœnitentiam diuturno tempore vitia curare solere. Nam & laboribus, & ieiunio, & vigilia, & eleemosyna, & precibus, atque omnibus id genus rebus opus habet, ut contracta vulnera sanentur. Tertio illud cogitandum est, quod, etiamsi perfanentur, tamen morbum cicatrix prodir. Neque enim idem est integrum corpus, & sanatum, nec idem vestis integra & discissa: etiamsi alioqui artificio quodam eo adducta esse videatur, ut scissio non facile deprehendi possit. Atque ut etiam in pristinam pulchritudinem asseratur, non tamen leuiter, ut dixi, asseritur, sed cum innumeris laboribus, & luctibus ac tormentis, quæ anima ea, quæ in peccatum prolapsa est, sibi ipsi accersit.

Eidem.

158.

Fides, vir eximie, operibus potius quam sermonibus prædicari debet. Quodque hoc verum sit, tum externi testantur, cum aiunt, Sermone monstrat clarius, quod vult, opus: tum etiam efficacius Apostolus his verbis, Confitentur se nosse Deum, factis autem negant. Denique diuinum oraculum clamat, Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me. Frustrà autem colunt me. Ex operibus enim, ac non ex sermonibus, ea, quæ abdita sunt, indicari debent.

ΑΕΙΟ.

159.

Quo tempore Madianitæ Hebræis, quibus diuinum auxilium Imperatoris loco erat, occurrere constituerunt, de gallidi cuiusdam viri consilio armis & machinis ac viribus & robore valere iussis (audierant enim ne Aegyptiis quidem hæc profuisse) pulchras & elegantes puellas non armis instructas, sed ornatas & excultas

ιδὸ πολλοί, ἔδὲ μετανοίας ἔχον κηρόν, ἐν αὐτοῖς τοῖς πλημμελίμασι δίκλι ἀπαυτηθέντες. ἔπειτα δὲ ὅτι ἡ μετάνοια πολλῶ τῶ χρόνῳ θεραπεύειν εἴωθε τὰ πάθη, καὶ γὰρ πόνων χρείαι, καὶ νηστείας, καὶ ἀγρυπνίας, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ εὐχῶν, καὶ πάντων τῶ ποιῶτων, ἵνα θεραπεύῃ τὰ παραλαβόντα τραύματα. βίτον ἔνοειν χεῖρ, ὅτι καὶ θεραπεύῃ, ἢ ἐλλή ἐλέγχει τὸ πάθος. ἔ γὰρ ταῦτον σῶμα ἀκέραιον καὶ πεθεραπευμένον. ἔδὲ ταῦτον ἰμάτιον ἀργαῖος καὶ διεργημένον, καὶ ἀδοκῆ τεχνικῆ πνὶ εἰς τὸ μὴ ῥαδίως ἐλέγχασθαι ἢ χθαμῆ εἰ δὲ καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον σπινθηρῶσαι καίλλος, ἔχ ἀπλῶς, ὡς ἐφίω, σπινθηρῶσαι, ἀλλὰ μετὰ μυρίων πόνων καὶ θρήνων, καὶ πικρῶν, ὧν ἑαυτῆ ἔπιφέρει ἡ ἀμαρτία (σασα) ψυχή.

Τῷ αὐτῷ.

ρη.

Τῷ πίνῳ, ὡ θαυμάσιε, τὰ ἔργα μάλλον, ἢ οἱ λόγοι κηρύττειν ὀφείλεις. καὶ ὅτι τῶ ἔστιν ἀληθές, εἰ μὴ ἔξωθεν φασι, τὰ ἔργα δείξει τῶ λόγων σαφέστερον. ὁ δὲ σπινθηρὸς δραστηώτερον, θεὸν ὁμολογῶσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀνοῦται. θεὸς δὲ χρονομὸς βοῶν, ὁ λαὸς ἔπος τοῖς χεῖλεσι με τιμῶν, ἢ δὲ καρδία αὐτῶ πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. μά τιμω δὲ σέβονται με. ἔκ γὰρ τῶ ἔργων, ἀλλ' ἔ τῶ λόγων τὰ λατρεύονται ἐλέγχεται ὀφείλει.

Αεπίφ.

ιβ.

Ὁσωνίκα οἱ μαδλιναῖοι ὑπαντάσαι τοῖς ἑβραίοις ὑπὸ θείας συμμαχίας στρατηγεμένοις διέγειρασθαι, τότε δὲ ὑπὸ δυνάει ἀνδρὸς συμβεβηυθέντες, ὅπλοις τε καὶ μηχανήμασιν, ἀλλή τε καὶ ῥάμη χάρειν φερασάτες ἐπιωθαντο γὰρ μὴδ' ἀγυπτοῖς ταῦτα σιωπετελέκειν, ἕως εὐμάρφης ἔχ ὅπλι.